

Een nawoord over de mediarip van Peter R. de Vries

In de dagen dat ik de laatste hand aan het manuscript voor dit boek legde, verschenen de eerste promofilmmpjes op de buis waarin Peter R. de Vries het Nederlandse volk liet weten dat hij erin geslaagd was de zaak Natalee Holloway op te lossen. Daar had ik zo mijn bedenkingen bij – maar ik was een van de weinigen. Op 1 februari 2008, dus nog voor de SBS-uitzending van 3 februari, schreef ik op mijn weblog: ‘Hoe het ook zij, ik voorspel dat wat Peter de Vries bij elkaar heeft weten te knippen en te plakken een grote sensatie-luchtballon zal blijken te zijn.’ Ik vermeld dat hier expliciet omdat iedereen in medialand, journalisten, commentatoren, columnisten, hoofdredacteuren of wie dan ook zich muisstil hield.

Ik baseerde mijn voorspelling niet op een vaag voorgevoel: Ik ben immers één van de weinige (nog levende) personen die ervaring heeft met de wijze waarop deze maffiajournalist opereert. Die kwalificatie is gebaseerd op het arrest uit 1993 in de zaak *De Vries vs Parool* (noot 1). In elk land dat de journalistiek serieus neemt zou de man na zo’n arrest nooit meer een dag als journalist aan de bak zijn gekomen. Maar door een aantal factoren kan zo iemand in Nederland anno 2008 uitgroeien tot bekendste misdaadjournalist. De Nederlandse journalistiek, politie, publiek en justitie laten zich kennelijk leiden door angst en vakblindheid en ‘onzichtbare maffiakrachten’.

‘Brown ontmaskerd door Peter R. de Vries’

Voordat ik op de Natalee Holloway-uitzending van P.R. de Vries zal ingaan, doe ik eerst verslag van toen ikzelf onderwerp was van een vijfdelige miniserie van P.R. de Vries op de Amsterdamse Wallen. Dat geeft een goed beeld van hoe het maffiamediabedrijf bij de zgn. ontmaskeringszaken te werk gaat. Er wordt daarbij gewerkt volgens een vast script. Hoofdrolspelers en slachtoffers wisselen, maar het infotainmentscript blijft hetzelfde. Indien gewenst wordt er samengewerkt met politie en/of justitie. Vaste ingrediënten: Er is een persoon die het beoogde slachtoffer vertrouwt of denkt te kunnen vertrouwen. Er is een besloten ruimte met verborgen camera zodat het slachtoffer

denkt in volledige privacy een gezellige afspraak te hebben. Afhankelijk van het slachtoffer worden door De Vries drugs, flitsende penozebolides, drank en hoeren ingezet. Tijd, moeite noch kosten worden gespaard om het slachtoffer – al dan niet gedrogeerd of dronken – de gewenste uitspraken te ontlokken. De meest schokkende, idiote, walgelijke uitspraken van het slachtoffer worden achter elkaar gemoniteerd en alles wat in zijn voordeel zou kunnen uitpakken wordt geknipt. Wie zo te werk gaat kan zelfs Moeder Teresa van Calcutta als ordinaire hoer neerzetten. Anders gezegd: De Vries ontmenselijkt zijn slachtoffer waardoor het er voor het grote publiek eigenlijk niet meer toe doet of die persoon nou wel of niet schuldig is.

Ik neem u mee terug naar het jaar 1997. In dat jaar was ik onderwerp van P.R. de Vries, Bas van Hout en bepaalde maffiafiguren en justitiemedewerkers. Ik had dat te danken aan het feit dat ik een getuigenis had afgelegd in de zaak tegen de maffiahuurmoordenaar Martin Hoogland (noot 2). Bepaalde maffiosi wilden via P.R. de Vries de huurmoordenaar Martin Hoogland vrijkrijgen. Hieronder een summier verslag van de rechtens vastgestelde ‘judasuitzending(en)’ die het span Bruine Rat, Bas van Hout en Peter R. de Vries in elkaar hebben geflanst. In nauwe samenwerking met voormalig Caransa-ontvoerder Ronny (‘wie me een tientje geeft pijp ik’) Ostrowski, enkele maffiosi en, op de achtergrond, de groep ernstige delicten onder leiding van de heer Woelders. Het doel was mij op zo’n manier publiekelijk neer te zetten, dat de veroordeelde meervoudige moordenaar Martin Hoogland op vrije voeten zou komen en ik voor een fiks aantal jaren achter de bouten. Ex-politieman Hoogland was immers de bron waarmee Bruine Rat Bas van Hout en Peter R. de Vries in die periode hun riant boterham met bloederige rosbief verdienden. Hoogland is wettig en overtuigend achter de bouten gegaan voor de moord op Klaas Bruinsma en Tony Hijzelendoorn. Bruinsma werkte nauw samen met Thea Moear en Etienne U.

Met vier verborgen camera’s, een doorgesnoven Ronnie Ostrowski, een bibberende Bas van Hout met een handycam, Peter R. de Vries in een geblindeerde regiewagen, een cameraploeg van drie man binnen en een cameraploeg van vier man in een café verstopt buiten, acht bodyguards, ter beschikking gesteld door vrienden van Martin Hoogland, vier rechercheurs, één hulpofficier van justitie en een vrouwelijke officier van justitie. Opgeteld drieëntwintig man en twee vrouwen.

Maar liefst 25 snuiters om één Steve Brown in een uitzending te krijgen die later door een rechter onrechtmatig werd genoemd (noot 3). Op die dag krioelde het van de dappere dodo's op de wallen. En ik heb tot bloedens toe staan vechten met ik weet niet hoeveel sportschool-typetjes, terwijl P.R. de Vries spierwit als een haas tussen twee van die kerels het hazenpad koos.

Dat tellen was niet zo moeilijk. Een cameraman heeft willen verklappen hoe het allemaal in z'n werk is gegaan. Het gaat mij niet om cameramensen of die geüniformeerde agenten, die hebben het al rot zat om voor een hongerloontje de klappen voor de hoge heren op te vangen. Het gaat hier om de maffiajournalisten P.R. de Vries en Bas van Hout en Hoogland-criminelen die hun geld verdienen met mensen afpersen en scheel schoppen. De productiekosten van de uitzending bedroegen 130.000 gulden. Daarnaast werd aan Ronny Ostrowski voor zijn diensten 80.000 gulden betaald (drank, drugs, mobiele telefoon, hoer, vakantie, etc.).

Een misdaadjournalist, die wel het predikaat integer en professioneel door de jaren heeft verdiend, heeft als zeer goed ingevoerde, mij kunnen bevestigen dat het plaats delict – het pandje waar men mij in de val heeft gelokt – indertijd eigendom was van Etienne U. Kunt u het nog volgen? De rechterhand van de vermoorde Klaas Bruinsma, stelt aan de groep van de moordenaar van Klaas Bruinsma, Martin Hoogland, een pand ter beschikking. Omdat ik de bedoelde misdaadjournalist geen last wil bezorgen, zal ik zijn naam niet noemen. Maar iedereen die het wil, kan het net als ik, navragen bij het openbare register van het Kadaster. RTL en producent Endemol zouden zich moeten doodschamen dat ze hebben geïnvesteerd – lees: geld hebben betaald aan criminelen voor de productie van die uitzending – in de onderwereld.

Mijn mening over Bruine Rat Bas van Hout en Peter R. de Vries is gebaseerd op rechtens vastgestelde feiten en ondertussen vrij algemeen bekend. Ronny Ostrowski kreeg maandenlang zijn cocaïne en drank gratis van P.R. de Vries. Moest keer op keer proberen mij voor de verborgen camara te laten snuiven. Hoeren werden ingezet om mij voor de verborgen camera volstrekt debiel neer te zetten in mijn onderbroek. Het inzetten van cocaïne, drank en hoeren heeft natuurlijk geen enkele nieuwsaarde, maar daar is het ook helemaal niet om te doen. Ik moest kapot worden gemaakt. Daarnaast leveren ongenuanceerde dronken of stoned uitspraken altijd sensationele beelden op

voor de SBS-kijker. En helemaal spectaculair is het als men beelden zou hebben van hun slachtoffer als die dronken ligt te stoeien met een paar hoeren. Het huwelijk van het slachtoffer loopt dan wel op de klippen, but who cares. Het is tenslotte een heuse media-aanslag in de onderwereld en dan moet je niet kinderachtig doen. En het is altijd nog beter dan te worden neergeschoten. Het levert veel leedvermaak en hoge sensatie-kijkcijfers op.

Keer op keer vroeg Ronny mij tot vervelens toe of ik Tonny Hijzelen-doorn had vermoord. Keer op keer antwoordde ik dat hij net zo goed als ik wist dat ik het niet had gedaan. Al die ontkenningen mijnerzijds werden uiteraard niet uitgezonden. Keer op keer boodt Ronny mij cocaïne te koop aan voor een prijs die tienduizend gulden onder de marktwaarde lag. Op de dag van de zgn. ontmaskering ging Ronny er- vandoor met twee kilo coke in zijn beautycase. Ronny, als volslagen crack head, wist dat dit de laatste judas pay-day was van de heren De Vries en Van Hout en dacht er met twee kilootjes vandoor te kunnen gaan. Hij liep tot zijn grote junkenverdriet regelrecht in de armen van de rechercheurs van de groep ernstige delicten van Amsterdam. De teleurstelling van Ronny moet immens zijn geweest. Ook die van de groep ernstige delicten toen zij Ronny aanhielden met de desbe- treffende kilo's cocaïne. Weg was de mogelijkheid om mij voor een fiks aantal jaren door uitlokking achter de tralies te krijgen. Het enige wat de recherche restte – nadat ik door de knokploeg van P.R. de Vries i.s.m. met de politiemensen in elkaar was gebeukt – was mij over te dragen aan de gewone uniformdienst van het bureau Warmoesstraat. Daarbij was behoorlijk wat publiek op de been. Omstanders protesteerden hevig dat ik werd aangehouden omdat zij getuige waren geweest van de lafhartige manier waarop ik door een tiental sportschooltypetjes mishandeld was.

De beelden daarvan werden uiteraard niet uitgezonden. Ook niet dat Heldhaftige Peter als een spierwit, angstig lijk wegrent, hoewel ik al bloedend op de grond lig. Op het politiebureau Warmoesstraat wordt ik ingesloten. Ze zijn bepaald niet blij dat zij nu met mij en de mogelijk komende affaire, recherchewerk samen met De Vries, junkie Ronny en bepaalde maffiosi in hun Warmoesstraat-mik hebben. Ze hebben al een affaire aan hun broek met een dode zwerver. Ze smeken mij om geen aangifte te doen tegen P.R. de Vries en hun collega's. Als ik geen aangifte doe mag ik gelijk de cel uit, wat ik categorisch weiger. Ik laat ze weten dat zolang ik geen aangifte mag doen ik in de cel blijf. Ik werd vastgehouden tot 22.30 uur, precies nadat de eerste uitzending was

afgelopen. Daarna werd ik onder zwaar protest mijnerzijds de straat op gegoooid.

Mijn aangifte werd die avond niet opgenomen, want dat zou de uitzending kunnen verstoren. De politie vreesde namelijk dat ik uit woede met bijv. een kalasjnikov naar de RTL-studio zou gaan. De RTL-studio werd overigens gedurende de vijfde uitzending bewaakt door de politie. Voor RTL was hiermee de maat vol en met een persverklaring waarin gemeld werd dat P.R. de Vries te nauwe banden had met bepaalde onderwereldfiguren, namen zij afscheid van hun misdaad-journalist. Laat ik hieraan toevoegen dat m.i. SBS 6 en John de Mol (en later Endemol) reeds in 1997 zichzelf hebben gecorrumpeerd en gediskwalificeerd voor het bedrijven van objectieve journalistiek. Misdaad loont niet!

Peter R. de Vries heeft zijn politieke ambities in de koelkast gezet omdat hij bij een enquête zogenaamd niet genoeg zieltjes bleek te hebben. Mij is een andere uitleg gegeven. Peter R. de Vries had destijds een bespreking met Fred Teeven in Hotel Jan Tabak in Naarden. Daar kreeg hij van Fredje het vriendelijke advies zich niet in de politieke arena te mengen, omdat de Amsterdamse justitie dan niet meer de deksel op de beerput van het Amsterdamse Hoofdbureau van Politie kon houden. Teeven zou gezegd hebben dat hij veel kon, maar dat de AIVD – die de antecedenten van politieke nieuwkomers onderzoekt – boven hem stond.

De 'biecht' van Joran Van der Sloot

De Vries kondigde in zijn programma het volgende aan: 'De waarheid is dat Joran van der Sloot tegen onze infiltrant een gedetailleerde bekentenis heeft afgelegd. Hij is in een geraffineerde val gelopen die wij met veel geduld voor hem hebben opgezet. Tijdens deze unieke verborgen-camera-actie heeft hij alles, maar dan ook alles opgebicht.'

'Biechtvader' was de op Curaçao geboren Patrick van der Eem, die naast een strafblad – zodat hij later de VS niet in mocht – beschikte over een 'Pirtek-award' omdat hij zo bedreven is in 'het op locatie vervangen van hydrauliekslangen' en een eigen wietkwekerij heeft. Maandenlang was hij in het diepste geheim als 'undercover' actief voor Peter R. de Vries, die hem voorzag van een 'zakcentje' van 25.000 euro, een Range Rover en een camera.

In de media is de vraag gerezen of De Vries zijn belofte is nagekomen. Het antwoord daarop kan buitengewoon kort zijn: Nee, dat heeft

De Vries niet gedaan. Er is een verklaring van Joran van der Sloot die onder bizarre en wat mij betreft omstreden omstandigheden is afgelegd (burgerinfiltratie, verborgen camera's, urenlange autoritten en drugsgebruik).

Gebruik van verborgen camera's is in de heersende journalistieke codes alleen toegestaan als daar een maatschappelijk belang mee wordt gediend. De oplossing van een verdwijningszaak is zo'n maatschappelijk belang. Maar is die oplossing er ook?

De verklaring voor de verborgen camera is afgelegd door een jongeman die door De Vries zelf eerder veelvuldig een leugenaar is genoemd. Die jongeman bevestigt dat hij vaak liegt en dat hij dat nu weer heeft gedaan. Kortom, we weten nog steeds niets zeker over de toedracht, dat was ook zo voor de uitzending. Wat we wel weten is hoe ver De Vries bereid is te gaan om publieke aandacht voor zijn werk te krijgen en dat Joran een verwarde jongen is. Zoals een bron bij het OM het verwoordde: we dachten een oplossing te krijgen, maar we kregen het zoveelste verhaal.

Achteraf praten is gemakkelijk. Daar gaat het hier niet om. Het valt niet uit te sluiten dat het programma van De Vries dynamiek veroorzaakt in een zaak die was vastgelopen en dat er daardoor toch ooit meer helderheid komt. Maar ook daar gaat het niet om. Waar het wel om gaat is dat bezinning nodig is op het mediageweld dat losbarstte nadat een programmamaker de oplossing van een geruchtmakende verdwijningszaak aankondigde, maar zich niet aan die belofte hield.

In een met 'lovesongs' gelardeerde en stijf van de reclame staande uitzending hoorden we Joran in de door De Vries ter beschikking gestelde P.C. Hooft-bolide een warrig verhaal vertellen. Hij had 'een lekkere kleine' bij zich – een uitdrukking voor cocaïne. Een labiel jongetje dat steeds direct een grote stick met wiet/hasj in zijn mik geduwd krijgt van een zgn. grote gangster.

Wat kan Van der Sloot op basis van zijn 'bekentenis' strafrechtelijk worden verweten? Daarover verschillen de meningen. Advocaat Gerard Spong meent dat de verdachte in juridische zin niks is aan te rekenen. 'Hij heeft bitter weinig bekend. Wat ik heb gezien is niet veel meer dan het verhaal van een meisje dat tijdens het vingeren is overleden, waarna Joran als een soort freelance-begrafnisondernemer optrad.' Het Openbaar Ministerie maakte bekend Joran van moord te

verdenken. Als Van der Sloot niet zeker wist of Natalee Holloway dood was toen ze naar zee werd gebracht, heeft hij het risico genomen dat ze zou verdrinken. Mocht er geen sprake zijn van voorbedachte rade, dan kan hem doodslag worden verweten, dood door schuld of het verlaten van een hulpbehoevende. In de praktijk is er geen bewijs, aldus Spong: 'Het is onduidelijk of ze dood is en wanneer dat zou zijn gebeurd. Dat Joran dácht dat ze dood was toen ze in zee verdween, is onvoldoende.'

Anderen zien wel mogelijkheden voor een strafzaak, al is gedegen politieonderzoek nodig om het verhaal van Joran bevestigd te krijgen. Zoals oud-politielcommissaris Kees Sietsma opmerkte: 'Geen onderdelen van zijn verklaring in de uitzending zijn geverifieerd. Dat is nodig. De zaak is rond als de man met het bootje, die het lichaam in zee zou hebben gegooid, het verhaal bevestigt.'

Ook de rechter-commissaris, die door het OM werd gevraagd Van der Sloot voor de derde keer in hechtenis te laten nemen, meent dat alleen de 'bekentenis' daarvoor onvoldoende is. Niet helemaal zeker is dat het materiaal bruikbaar is als bewijs. Veel juristen denken van wel, als justitie naar waarheid heeft verklaard dat zij niet betrokken was bij de operatie. Anderen menen dat de verslaggever te ver is gegaan.

Komt Joran van der Sloot geloofwaardig over op de beelden van zijn 'bekentenis'? Dat is moeilijk te beoordelen op basis van gemonteerde televisiebeelden. Met dit voorbehoud zegt Sietsma op grond van zijn politie-ervaring dat hij de indruk heeft dat Van der Sloot de waarheid sprak. 'Hij zat heel relaxed de vragen van zijn vriend te beantwoorden. Hij zat op zijn praatstoel en sprak uit vrije wil. Misschien omdat hij knetterstoned was maar daar leek het niet op.'

Advocaat Frank van Ardenne is kritischer: 'Ik sluit niet uit dat hij stoer wilde doen tegen een vriend van wie hij dacht dat hij in het criminele milieu zat.'

Psychiater Bram Bakker durft het aan Van der Sloot op basis van de beelden te omschrijven als iemand met een anti-sociale persoonlijkheidsstoornis: 'Hij heeft geen spijt, liegt, is impulsief, conformeert zich niet aan de norm of de wet, is prikkelbaar en agressief en veronachtzaamt de veiligheid van anderen.' Toch vindt Bakker de bekentenis geloofwaardig. 'Anti-socialen liegen alleen met een reden. Die had hij nu niet.'

Hoe waarschijnlijk is het dat een 18-jarig meisje na gebruik van alcohol of misschien drugs sterft, terwijl ze seks heeft met een jongen? Volgens een woordvoerder van de Jellinekkliniek is het mogelijk dat

Natalee Holloway een alcoholvergiftiging heeft opgelopen. 'Je kunt dan in coma raken en overlijden. Maar het vreemde is dat ze volgens Joran naar het strand is gelopen. Als je zo dronken bent dat je een vergiftiging oploopt, lukt dat niet meer.'

Ook forensisch geneeskundige Selma Eikelenboom twijfelt. 'Het verhaal dat Natalee ineens begon te trillen en toen dood was, lijkt me flauwekul. Het kan, maar het is waarschijnlijker dat er meer is gebeurd.' Ze vindt het zorgelijk dat Van der Sloot heeft gezegd dat hij Natalee's pols niet heeft gevoeld toen het mis ging met haar. 'Waarom regelde hij geen medische hulp? Dat kan een aanwijzing zijn dat hij iets te verbergen had.'

Kan de operatie met verborgen camera's leiden tot schadeclaims? 'De familie Holloway kan een schadeclaim indienen tegen Joran, op basis van zijn bekentenis,' zegt Spong. 'Hij is nalatig geweest door geen hulp te halen. Strafrechtelijk is er geen zaak. Bij de civiele rechter wel.' Eerder gebeurde dit in de zaak O.J. Simpson. De Amerikaanse sportman annex filmster werd in 1995 vrijgesproken van moord op zijn ex-vrouw en haar vriend. Maar hij moest later van een andere rechter een schadevergoeding van 33,5 miljoen dollar betalen aan de nabestaanden.

Van der Sloot kan op zijn beurt verslaggever De Vries aanklagen, zegt Spong. 'Hij heeft Joran laten filmen op een plek waar hij zich veilig waande. Dat mag niet.'

Pedagoog Micha de Winter wijst erop dat Van der Sloot minderjarig was ten tijde van zijn veronderstelde misdrijf. 'De Vries verklaart hem vogelvrij, dat is in strijd met de rechten van het kind.'

Ook strafpleiter Van Ardenne heeft kritiek. 'Dit was een opsporingsonderzoek en een veroordeling tegelijk. De publieke opinie over Joran is in zijn nadeel veranderd door iets wat mogelijk een kletsverhaal is. Dat is de schaduwkant van een trial by media. We hebben niet voor niks waarborgen en procedures voor strafzaken.'

Een dubbele moraal

Mijn voorspelling dat De Vries helemaal niks had qua bewijslast wat hout snijdt, is inmiddels bevestigd door een rechter-commissaris op Aruba. Deze heeft een vordering van het Openbaar Ministerie om Joran van der Sloot in voorarrest te nemen afgewezen. Van der Sloot zal dus niet in Nederland worden gearresteerd.

De ombudsman van de NOS, Ton van Brussel, zegt in een verklaring ook niks nieuws gezien te hebben. Hij schreef in een persbericht waar-

in hij ook de aandacht die de NOS aan de uitzending besteedde als overdreven beoordeelde:

De Vries kondigde in zijn programma het volgende aan: 'De waarheid is dat Joran van der Sloot tegen onze infiltrant een gedetailleerde bekentenis heeft afgelegd. Hij is in een geraffineerde val gelopen die wij met veel geduld voor hem hebben opgezet. Tijdens deze unieke verborgen-camera-actie heeft hij alles, maar dan ook alles opgebiecht.' De afgelopen dagen konden de media en de NOS eindelijk doen, wat ze daarvoor niet konden, namelijk de vraag beantwoorden of De Vries zijn belofte nakwam. Het antwoord daarop kan buitengewoon kort zijn. Nee, dat heeft De Vries niet gedaan. Er is een verklaring van Joran van der Sloot die onder bizarre en wat mij betreft omstreden omstandigheden is afgelegd (burgerinfiltratie, verborgen camera's, urenlange autoritten en drugsgebruik). Die verklaring is afgelegd door een jongeman die door De Vries zelf eerder veelvuldig een leugenaar is genoemd. Die jongeman bevestigt zelf dat-ie vaak liegt en dat hij dat nu weer heeft gedaan. We weten kortom nog steeds niets zeker over de toedracht, dat was ook zo voor de uitzending. Zoals een bron bij het OM het verwoordde: we dachten een oplossing te krijgen, maar we kregen het zoveelste verhaal.

Het was schrijnend te moeten zien dat Joran zich te buiten ging aan allerlei liederlijke taal over wat hij met Natalee op het strand zou hebben gedaan (wie weet of dat wel waar is?) waardoor het meisje, dat zich niet meer kan verweren, voor de hele wereld als ordinaire del wordt weggezet. Een feit dat geen enkele nieuws- of bewijswaarde heeft. Daarmee heeft De Vries m.i. aangetoond geen greintje, maar dan ook geen greintje fatsoen in zijn lijf te hebben. En dan nog samen met de moeder naar die beelden kijken en krokodillentranen huilen grenst aan een totaal gebrek aan beschaving en fatsoen.

Opmerkelijk is dat De Vries tot op heden kennelijk niet al het opgenomen beeld- en geluidmateriaal ter beschikking heeft gesteld van het OM op Aruba maar uitsluitend zijn geknipte en geplakte beelden die hij heeft uitgezonden aan het OM daar heeft getoond. Dus wie weet wat Joran van der Sloot nog meer voor onzin uitkraamt op de niet uitgezonden originele beelden. Valt er wat te verbergen?

Nog opmerkelijker is het feit dat niemand zich schijnt op te winden over de dubbele moraal die De Vries er op na houdt. Toen Carolien

Tensen op een feestje van Henk Rommy, alias de Zwarte Cobra, was opgetreden, was De Vries er als de kippen bij haar als 'gangstersletje' te kwalificeren. Terwijl zij niet eens wist dat ze bij een crimineel optrad. Dat had haar organisatiebureau geregeld. De Vries zelf was regelmatig in gezelschap van topcrimineel Klaas Bruinsma in het Amstelhotel gesignaleerd. Volgens Bart Middelburg, misdaadjournalist van *Het Parool*, liet hij zich door Bruinsma inkapselen. (Er volgde een smaadproces dat De Vries verloor.) En toen Cor van Hout vermoord was liet Peter R. en rouwadvertentie plaatsen in *De Telegraaf* als hulde aan 'de meest bijzondere man die ik heb ontmoet' en hield hij een toespraak tijdens diens begrafenis. Ook zijn bewondering voor Holleeder stak De Vries nooit onder stoelen of banken: in zijn internetcolumn nam hij het diverse keren voor hem op. Zo schreef hij voor diens proces o.a.: 'Willem Holleeder is op dit moment alleen nog maar een verdachte. En ook in Nederland wordt een verdachte geacht onschuldig te zijn, tot het tegendeel in een proces is bewezen. Ondanks dit beginsel is in de media op een nooit eerder vertoonde wijze en met griezelig weinig voorbehoud over Holleeder geschreven alsof zijn vermeende misdaden al vaststaan.' Voor Joran Van der Sloot hanteert De Vries overduidelijk andere normen! Waarom neemt hij het wel op voor een crimineel als Holleeder? Terwijl Willem Endstra tijdens de 'achterbankgesprekken' juist hem had aangewezen als de man achter de moord op Cor van Hout, die 'meest bijzondere man' met wie De Vries zo goed bevriend was.

Holleeder wordt ervan verdacht bij meer dan twintig moorden betrokken te zijn geweest. Maar gaat De Vries op onderzoek uit? Probeer hij met behulp van zijn beruchte 'infotainmentscript' de man te ontmaskeren die door velen gezien wordt als een van grootste criminelen van het land? Nee, hij probeert juist Willem Endstra verdacht te maken; de vermoorde Endstra kon zich immers toch niet meer verdedigen. In een poging te bewijzen dat Endstra tegenover de politie had gelogen, liet De Vries opnames van Endstra horen en video-opnames van diens kantoor zien. Holleeder zou dan ook volgens De Vries worden vrijgesproken. Bram Moszkowicz gaf toe dat Willem Holleeder die video- en audio-opnamen die Endstra moesten belasten, had doorgespeeld aan De Vries. Al in de Endstra-tapes – de uitgelekte achterbankgesprekken met de rechercheurs – merkte Willem Endstra op: 'De Vries is weer vazal van Holleeder, hè' en: 'Je zal hem over Holleeder geen rare dingen horen vertellen.'

Inmiddels is duidelijk dat Joran van der Sloot een antisociale persoonlijkheidsstoornis heeft. Corine de Ruiter, hoogleraar forensische psychologie aan de Universiteit van Maastricht, oordeelt dat Van der Sloot 'duidelijk een aantal psychopathische trekken heeft'. Met andere woorden: De Vries heeft een psychopaat te grazen genomen. Voor wie daarmee een belegde boterham wil verdienen is er nog stof te over...

NOTEN

1. *Het Gerechtshof te Amsterdam, arrest 15 juli 1993, De Vries tegen Het Parool:*

Grief 4: (–) dat zulks de conclusie wettigt dat De Vries zich in het genoemde kort geding aan de zijde van (de verdediging) Bruinsma heeft geschaard en in die positie activiteiten heeft ontplooid.

‘Ro.4.10:’

- (a): publicitaire passiviteit ten opzichte van de Bruinsma-organisatie.
- (b): steun aan Bruinsma tijdens een door deze tegen *het Parool* aangespannen kort geding
- (c): het aanvaarden van een ‘beloning’ door het tijdschrift *Actueel*, waarvan De Vries toen hoofdredacteur was, een artikel te schrijven, het terugbezorgen van de twee gestolen schilderijen door de Bruinsma-organisatie (overigens pas enige maanden na de dood van Bruinsma zelf).

2. Martin Hoogland (1956/1957 – 2004) was een Nederlandse ex-poli-tieman uit Amsterdam die na zijn ontslag overstapte naar de Joegoslavis-che maffia, waar hij als enige Nederlander tot dan toe de top wist te bereiken. In de vroege ochtend van 27 juni 1991 schoot hij voor het Hiltonhotel in Amsterdam drugsbaron Klaas Bruinsma dood. In de zomer van 1993 kreeg Hoogland van het gerechtshof te Amsterdam een gevangenisstraf opgelegd van twintig jaar. Tien daarvan kreeg hij wegens het doodschieten van Klaas Bruinsma en de andere tien voor de moord op een andere drugshandelaar, Tonny Hijzelendoorn. Dat Hoogland werd veroordeeld voor de moorden op Bruinsma en Tonny Hijzelendoorn kwam mede door getuigenis van Steve Brown; een verklaring die door misdaadjournalist Bas van Hout in twijfel werd getrokken. Op 18 maart 2004 werd Martin Hoogland op 47-jarige leeftijd geliquideerd: hij werd in Hoorn van zijn fiets geschoten tijdens het boodschappen doen. Hij zat op dat moment in een open inrichting in Hoorn (detentiefasering). De dader van de liquidatie is vooralsnog onbekend. Bas van Hout was een van zijn laatste bezoekers.

3. Arrest Brown tegen P.R. de Vries. De Vries heeft onrechtmatig gehandeld jegens Brown. Zie: http://stevenbrown.web-log.nl/stevenbrown/files/brown_de_vries.pdf